

safari
с а ф а р і

Олександр.
АФОНІН

*І день як вимір
нашого життя*

Харків
«Фоліо»
2017

---

* * *

Зі зливи починається весна...
Потужної, як струмінь водограю.
В свій перший день, мабуть, уже вона
Нам обіцяє гарні урожаї.
Змиває злива залишки зими,
Несе землі і світові обнову.
Із цим дощем оновлюємося й ми,
Щоб жити і життю радіти знову.

* * *

В ночі капель не умолкає,
Звенит розмірно в тиші.
Со снігом вместе что-то тает
Внутри измученной души...
И, словно с отогретой почвы,
От бурь и стужи заслонясь,
Уже проклюнулся росточек,
Что даст весной густую вязь
Сомнений противоречивых
И чувств прекрасных высоты,
Творящих сладостное диво
Из счастья, радости, мечты.

---

* * *

Пускаю сонце я по колу.
Нехай воно весь день сіяє
І світ весняний, що довкола,
Ще швидше квітне і буяє.
То й швидше підуть за зимою
Думки похмурі і невтішні.
Ви ж — переймайтеся весною,
І буде хай ваш день успішним!

* * *

Надвечір прилетів легенький вітер,
Десь іздала, мабуть, аж з-за Десни.
І стало враз повітря соковитим,
Із присмаком вже справжньої весни,
Із ароматом терпким верболозу,
Що весну супроводжує завжди,
Й солодким, як діток маленьких сльози,
Смаком краплинок талої води.
І все в зірках шатро небес високих,
Без краю і кінця, як і життя,
Раптово повернуло в серце спокій,
А в душу — всі весняні почуття.

---

* * *

А ранок нині світлий-світлий
І зовсім вже якийсь весняний.
Жене хмарки легенький вітер,
І сніг все швидше тане, тане...
Все весняне якоесь сьогодні.
Не весняні лише думки.
Вони, як і напередодні,
Якісь похмурі і важкі...
А як же ж хочеться розради,
Що зазвичай весна дає.
Але життя немає ради,
Воно, на жаль, таке, як є.

---

* * *

Надвечір розполохались ворони,
А потім раптом сіли на гілки.
І небо поміж хмар таке червоне,
Як русло вулканічної ріки.
Наявні всі ознаки непогоди,
Що буде завтра, хоч це й не дива.
В цей час такий характер у природи,
Бо рання ще весна, а не жнива.
Та нам лиш треба трошки почекати,
І непогода скоро вже мине.
Зірве весна напівзимові лати
І платтячко із ситцю одягне.